

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

6. NEDELJA MED LETOM - 16. februar 2025

Julijana, mučenka

Ob 8.00: + Matija Vodopivec, ob rojstnem dnevu in + starši Vodopivec

Ob 10.00: za žive in pokojne farane

Ponedeljek: 17. 2. 2025

Sedem ustanoviteljev reda servitov

Ob 18.30: + Lojze Horvat-dimnikar in Marija Pirc, ob rojstnih dnevih,
po namenu Rezke

Torek: 18. 2. 2025

Frančišek Regis Clet, duhovnik, mučenec

Ob 18.30: + Štefanija Frkal, obletna

Sreda: 19. 2. 2025

Konrad iz Piacenze, spokornik

Ob 7.00: po namenu

Četrtek: 20. 2. 2025

Jacinta in Frančišek Marto, fatimska pastirčka

Ob 18.30: + Marija Hočevnar

Petek: 21. 2. 2025

Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + oče Alojz Zupan, 68. obletnica smrti

Sobota: 22. 2. 2025

Sedež apostola Petra; Marjeta Kortonska, spokornica

Ob 18.30: + Stanislav Jeršin, obletna, po namenu sestre Karmen

7. NEDELJA MED LETOM - 23. februar 2025

Polikarp, škof, mučenec; Božja služabnica Magdalena Gornik, mistikinja

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + Mihaela Mlakar, 20. obletna in + starši Mlakar in Padar

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 16. do 23. februarja 2025

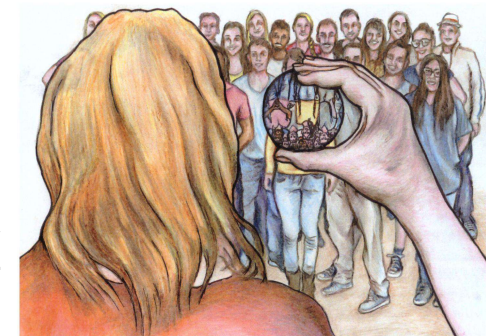
SVET NA GLAVO

Jezus postavi svet na glavo: lačnim in odrinjenim na obrobje, tistim, ki jokajo izreka *blagor*, bogatašem, uspešnejšem pa *gorje*. Zakaj Jezus to dela? Ker pri teh, ki jih blagruje, in onih, ki jim velja *gorje*, zasleduje isti cilj: v življenju enih in drugih bi rad pripravil prostor Bogu, ker je prepričan, da se bo človek edino tako rešil. Jezus bi rad boljšega človeka v boljšem svetu. Ker ve, da Božjega kraljestva ni mogoče vzpostaviti tam, kjer človek za to ni svoboden.

Ni zanemarljivo, da Jezus postavi *blagor* pred *gorje*. Kajti Bog se veseli, da lahko svoje bogastvo in s tem srečo, deli. On želi odrešenje, ne propada. S svojim *gorje* nam noče pokvariti lepega v življenju. Smemo se smejati, tudi v postnem času. *Blagor* nam, če se znamo veseliti Božjega stvarstva in hvaležno uživati njegove sadove. *Gorje* pa, če se pri tem vrtimo samo okoli sebe in živimo na račun in mimo drugih, posebej če so v stiski. Bogati, siti, uspešni v evangeliju (Lk 6,17.20-26) predstavljajo tiste, ki mislijo, da imajo vse in niso od nikogar več odvisni, sebe so postavili v središče in druge odrinili na obrobje in se spričo tuje stiske še smejiijo.

Vzkliki *gorje* so torej neke vrste budnica. Hočejo prebuditi iz sna (lažne) varnosti in k spremembi mišljenja. Ciljajo na resnično srečo. Za to pa je pomemno ohranjati lakoto po pravičnosti in resnici, lakoto po pristnih srečanjih, po pripravljenosti deliti, pomagati, se živeti, zaznati stisko in jo blažiti. Pomembno je, da se učimo gledati z Božjimi očmi, ljudi in stvarstvo. Zares, *blagor lačnim* ...

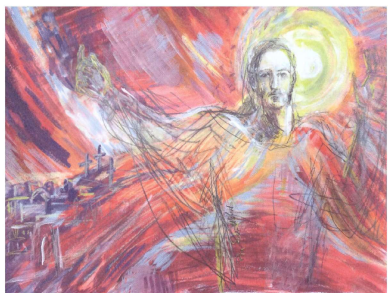
Eno je gotovo: za Jezusa uboštvo, lakota, stiska, žalost niso dobro samo v sebi. Saj je ozdravljaj bolnike, nasičeval lačne, dvigal potrte. Nasploh se je postavil na stran trpečih in povabil: "Pridite k meni..." (Mt 11,28). Noče, da bi trpeli krivico. Sprejema cestninarje, grešnike, prostitutke. Verjamejo mu. Jezus ve, kako se počuti nesrečen človek - in mu pomaga k sreči, če že ne na zemlji, pa zagotovl Božjem kraljestvu. *Blagor* in *Gorje* hočeta, da tvegamo življenje iz moči vere.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

DEJSTVO VSTAJENJA

Na koncu 1. pisma Korinčanom (1 Kor 15,12.16-20) apostol Pavel razloži svoj nauk o vstajenju in se v namišljenem dialogu z zanikovalci spusti v nevaren miselni poskus: Kaj bi bilo, če ...? Isti miselni vzorec rabinske dialektike uporabi malo prej v Hvalnici ljubezni

(1 Kor 13): Kaj bi bilo, če ljubezni ne bi imel? Tu v 15. poglavju predstavi v osmih poskusih osupljivo hipotezo: Kaj bi bilo, če ni vstajenja?; in spotoma bi se lahko ustrašili, da je ta dvom o Veliki noči brezupen. A na koncu Pavel z zadnjimi močmi pristane na varni obali, z zanesljivo izpovedjo: **Toda Kristus je vstal od mrtvih.**

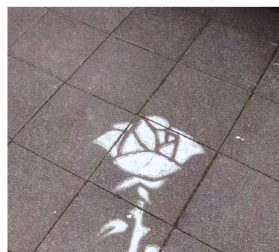
Kako to, da je na svetu toliko nesreč?

V letih po industrializaciji se naravne nesreče vedno bolj kopičijo in prizadenejo mnogo ljudi. Zaradi neviht in poplav jih morajo evakuirati. Mnogi izgubijo svoje domove, so ranjeni ali mrtvi. Takšne nesreče se pogosto dogajajo, pre-pogosto.

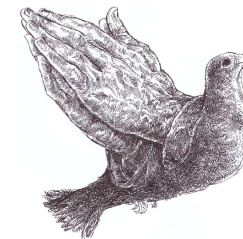
Ampak zakaj Bog dopusti, da ljudje njegovo stvarstvo in sebe uničujemo? Na to seveda ni natančnega odgovora, lahko pa poskušamo odgovoriti. Bog nam je dal lastne misli in lastno voljo. (Zaradi tega se vodijo žal tudi vojne, ki jih Bog noče).

Bog nam je dal možnost, da se razvijamo, in za to imamo veliko pozitivnih primerov: v teku stoletij smo postali bolj strpni, začeli smo si več med seboj pomagati. Tako je bilo mnogim omogočeno boljše življenje. To pa ne bi bilo mogoče, če ne bi prejeli sposobnosti, da se naprej samostojno razvijamo. Toda pred vsem pri pridobivanju energije smo pozabili izračunati posledice. A tudi to spada k samostojnosti! Ne moremo obrniti razvoja in podnebnih sprememb, lahko pa se borimo proti katastrofalnim posledicam in pri tem nam Bog lahko pomaga. Drugače *gorje* ...

Prejeti blagoslov ne pomeni živeti na postelji vrtnic, vendar te prosim, dobri Bog, da mi na poti vedno daješ vrtnice, pa naj bodo prave ali narisane, da ne izgubim vonja ljubezni, da ne izgubim okusa življenja.

“Blagoslovljen mož, ki zaupa v Gospoda in je Gospod njegovo zaupanje” (Jer 17,7).

Blagor vam, ubogi. - Prosimo za vse, ki jim primanjkuje najnujnejše za življenje. Daj vsem vsakdanji kruh, dovolj hrane, zdrave vode in možnost, da s pošteno plačanim delom preživljajo svoje družine.

Blagor vam, ki ste zdaj lačni. - Prosimo za vse, ki siti in samozadovoljni živijo v preobilju, naj se odpovejo nekoristnemu razkošju, omejijo svojo potrošnjo, se učijo veselja delitve in začutijo lakoto po Bogu.

Blagor vam, ki zdaj jokate. - Prosimo za vse, ki žalujejo za ljubljeno osebo, in za tiste, ki jih je življenje razočaralo in potrl, da najdejo nekoga, ki jih bo potolažil in dvignil.

Blagor vam, kadar vas bodo ljudje sovražili. - Prosimo za vse, ki so zaradi svojega prepričanja ali svoje vere zapostavljeni, šikanirani, zaprti ali umorjeni, naj pričevanje njihove zvestobe v Cerкви sveti in vse krščene vabi k posnemanju v zvestobi.

Kdaj se bo človek naučil, da ni on merilo vseh stvari? Človek, ki sprejema samo svoje meje, je brezmejen človek, ki zadene ob lastne meje.

Zakaj vojna daje ljudem toliko moči za trpljenje?

Zakaj se zaradi miru ljudje ničemu ne odrečejo?